

това и Спаситель говори: *аще кто соблазнитъ единого отъ молихъ сихъ, върующихъ въ мя, уне есть ему, да обьсится жерновъ оселскій на выи его и потонетъ въ пучинъ морстѣй* (Мат. 18. 6).

Наконецъ трѣбѣ да имамы прѣдъ видѣ грѣхове-тѣ, что проистичать отъ съблазна и тѣхны-тѣ послѣдствія, предполагаемы-тѣ или предвиденны-тѣ отъ виновника на съблазна. Послѣдствія-та, особенно происходящи-тѣ отъ публичны съблазненія, часто бывають толко великы, чтоо взорѣ-тѣ человѣческый не може да види тѣхный прѣдѣль. Зачтоо макаръ съблазнитель-тѣ и да е вече отдавна умрѣль, нѣ съблазненіе-то (му) остая въ мѣрѣ, и, съ теченіе-то на время-то, още повече ся усиляи преходи отъ странѣ въ странѣ, отъ вѣкъ въ вѣкъ; по само-то това *горѣ человеку тому, иже соблазанъ приходитъ*. Макаръ бѣдственни-тѣ послѣдствія отъ съблазненіе-то, които съблазнитель-тѣ прѣдполагаль само, а не сж положени въ дѣло; нѣ Богъ, *испытуй сердца и утробы*, знае расположеніе-то на душѣ-тѣ и ще осжди съблазнителя за прѣстѣпны-тѣ (му) намѣренія и желанія. И

Това трѣбѣ да кажемъ за посрѣдственный съблазнъ. Нѣ само по себѣ ся разбира, че непосредственото (отъ съблазна) привличаніе къмъ грѣха, кое-то ся нарича прелѣгваніе, е грѣхъ по-тяжекъ, особенно когато нѣкой намысленно и съ условіе ся старае да въвлече кого да было въ грѣхъ.

А когато съвършено законно дѣйствиѣ ще подаде на други поводъ къмъ съблазанъ по особнѣ-тѣ немощъ или развратность на ближяго; то, да не бы да презримъ едного изъ малкы-тѣ тѣя (братія), а) трѣба да опытамы, ще можемъ ли да отдалечимъ отъ тѣхъ всяко съблазненіе чрѣзъ прилично наставленіе, увѣщаніе, или объясненіе на нашы-тѣ намѣренія. И ако това ще бжде безуспѣшно, то трѣбѣ да изоставимъ тѣя дѣйствія, кои-то не ся предписани, а само позволены или ся показани въ видѣ съвѣтъ. *Аще брашна ради братѣ твоѣ скорбитъ, уже не по любви ходиши, не брашномъ твоимъ того погубляй, за негоже Христосъ умре* (Рим. 14. 15). *Аще брашно соблазняетъ брата моего, не имамъ ясти мяса во свѣки, да не соблазни брата моего* (1 кор. 8. 13).

А на тѣя, кои-то подобно на фарисей-тѣ ся съблазнявать по развращенность на сердце-то, всячко, кое-то и да бы имъ говорилъ и правилъ, всякога ще послужи въ съблазнъ. *Рече Господь: кому уподоблю человека рода сего и кому суть подобни? Приде Иоанъ креститель ни хлѣба ядый, ни вина пїя: и глаголите: бѣса иматъ. Приде Сынъ человеческый ядый и пїя: и глаголете: человекъ ядца и винопица, другъ мытаремъ и грѣшникомъ* (Лук. 7. 31, 32, 34). Нѣ когато заради, че другъ ся съблазнява, може да ся епрѣ дѣло угодно Богу, и ные ся поставямы въ необходимость за да доуцетимъ велико зло, тогава не трѣбѣ да обрѣцамы вниманіе (на съблазняющагося); напротивъ ако чрѣзъ удаляваніе-то служаще-то въ съблазнъ иѣкому не ще бжде наскърбленіе, то (накъ) слѣдува да ся одалечава за съвѣсть-тѣ на немощный братъ (Злат. Дѣян. Бесѣд. 46).